

Είναι καιρός....

Χάρης στα ευρύτερα νατοϊκά συμφέροντα στην περιοχή και τους σεισμούς του περασμένου καλοκαιριού, που σχεδόν ταυτόχρονα επέφεραν τις σημαντικές καταστροφές στις δύο χώρες, κατάφεραν η Τουρκία και η Ελλάδα, για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια, να θέσουν τις σχέσεις τους σε μια πιο ανθρώπινη βάση και να αρχίσουν να βαδίζουν στο δρόμο της ομαλοποίησης των σχέσεων τους. Σ' αυτό βοήθησαν ακόμα οι δύο νούσιμοι και με τα σωστά οράματα Υπουργοί Εξωτερικών των δύο χωρών και φυσικά και ο Έλληνας Πρωθυπουργός, που αποφάσισε να αποστασιοποιηθεί από το λαϊκισμό και τη δημαγωγία. Βέβαια, σημαντικό ενισχυτικό ρόλο διαδραμάτισε και η στάση που κράτησε η Ελλάδα στο Ελσίνκι, όσον αφορά το χαρακτηρισμό της Τουρκίας ως υποψήφιας χώρας για ένταξη.

Όμως στην Κύπρο, πιασμένος ακόμα μέσα στα εθνικιστικά γρανάζια και το λαϊκισμό, δεν μπόρεσε ο λαός να ξεκινήσει την ίδια πορεία προς τη συμφιλίωση, τη συγνώμη και μια νέα αρχή, αφήνοντας κατά μέρος τις ιστορίες για πλειοψηφίες και μειονότητες από τη μια μεριά και τα φαντασιακά δυο κράτη από την άλλη.

Ακόμα φαίνεται ότι δεν μπόρεσαν κάποιοι Ελληνοκύπριοι να συνειδητοποιήσουν τη χαρά του να βλέπεις ως ίσο το συμπατριώτη Τουρκοκύπριο, έτοιμο να δουλέψει μαζί σου, μέσα σ' ένα πολυπολιτισμικό πλαίσιο, για την πρόοδο και ευημερία της ίδιας κοινής πατρίδας. Την ίδια ώρα δηλητηριάζεται ο Τουρκοκύπριος με τα σοβινιστικά κηρύγματα των

κυβερνώντων την Τουρκοκυπριακή κοινότητα ή γίνεται προσπάθεια να ξεγελαστεί με το δέλεαρ της αναμενόμενης ευημερίας, που 25 χρόνια μετά την Τουρκική Επέμβαση, δεν έχει μπορέσει στη μεγάλη του πλειοψηφία να γευτεί.

Φυσικά την ευθύνη έχουν κατά κύριο λόγο οι ηγεσίες των δυο πλευρών, από τις οποίες οι νούσιμες φωνές ήταν δυστυχώς λίγες και αδύναμες. Την ίδια στιγμή, στο μεγαλύτερό τους ποσοστό, έμειναν οι ηγεσίες παγιδευμένες, μέσα στις απολιθωμένες τους πλατφόρμες. Ευθύνη έχει ακόμα το εκπαιδευτικό σύστημα στις δυό πλευρές, που όπως περίπου μας έρχεται από τις δυό γειτονικές μας χώρες, εξακολουθεί να δηλητηριάζει τις ψυχές της νεολαίας, να συντηρεί το χάσμα που δημιούργησαν τα αλληπάλλληλα λάθη και οι λανθασμένοι προσανατολισμοί και από τις δυό πλευρές και να αποτρέπει τις προσπάθειες επαναπροσέγγισης και ~~απ~~απόσύνθεσης πάνω στις ορθές βάσεις της Κυπριακής κοινωνίας.

Εμείς στην Κύπρο, Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι, δεν ανήκουμε απλά στον ίδιο στρατιωτικό συνασπισμό, όπως η Τουρκία και η Ελλάδα, ούτε απλά μας βρέχει η ίδια θάλασσα το Αιγαίο. Ούτε καταλύσαμε οι μεν των δε την αυτοκρατορία...

Εμείς εδώ έχουμε την ίδια κοινή πατρίδα και μοιραζόμαστε (share) τον ίδιο μικρό χώρο των 9200 χλμ² και θέλουμε, μακριά από Παντουρανιστικές επιδιώξεις και ξεπερασμένους μεγαλοϊδεατισμούς, να συνεχίσουμε την πορεία μας. Και για να επιβιώσει πολιτικά αυτός ο χώρος, θα πρέπει να βρούμε τον τρόπο να μοιραζόμαστε (share) τα ίδια οράματα και τις ανησυχίες,

διοχετεύοντας το ενδιαφέρον και την προσοχή μας και χαρίζοντας την αφοσίωσή μας στην ίδια μας τη χώρα, παρά προς βορράν ή τα δυτικά. Αν οι Τούρκοι και οι Έλληνες μπορούν να συνεννοηθούν, γιατί το επιβάλλει το αμοιβαίο τους συμφέρον σε προοπτική, πολύ πιο έντονη προβάλλει αυτή η ανάγκη σε μας τους Κυπρίους, που ζούμε σε μια σταλιά γης.

Γιατί, αν δεν εύρουμε τρόπο να συμφιλιωθούμε, να συνεννοηθούμε και να μονιάσουμε, το όνειρο της πολιτικής μας επιβίωσης θα εξανεμιστεί και θα γίνουμε έρμαιο του ενός ή του άλλου, αφήνοντας άλλους να αποφασίζουν για μας. Ακριβώς όπως συμβαίνει με την Τουρκοκυπριακή Κοινότητα τις τελευταίες δεκαετίες και όπως κινδυνεύει στο προσεχές μέλλον να συμβεί με την Ελληνοκυπριακή Κοινότητα, η οποία ακόμα μπορεί να χαιρέται αρκετή αυτονομία..

Έχει χυθεί αρκετό αίμα σ' αυτό το μικρό τόπο, δοκιμάσαμε αρκετό πόνο και βιώσαμε αρκετή καταστροφή. Είναι καιρός να αφήσουμε τα οράματα που για δεκαετίες μας καλλιεργήθηκαν απέξω και να καταπιαστούμε με την πραγματικότητα της δικής μας χώρας, της κοινής μας πατρίδας. Και στο βαθμό που τα αλλεπάλληλα και από τις δύο πλευρές λάθη μας το επιτρέπουν ακόμα, να πάρουμε στα χέρια μας την κοινή μας μοίρα.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

11/02/2000